

۱۱

وَمَا مِنْ دَآئِبَةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ

और नहीं है कोई जानदार जमीनका भरण अल्लाहके करम पर है उसकी रोजी, और वोह जानता है

مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي

उनकी क्याम गाहको, और उनकी सोंपे जानेकी जगहको, सब कुछ रौशन किताबमें है (६) और वोह वोही है जिसने

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى

पैदा करमा दिया आसमानों और जमीनको छे दिनमें. और उसका अर्श पानी

الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ

पर था, ताकि आजमाईशमें डाले तुमको, कि तुममें कौन कारगुजारीमें बेहतर है. और अगर तुमने कहा कि

مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ

बिलाशुबह तुम उठाओ जाओगे मरनेके बाद, तो जरूर बक डालेंगे जो काफिर हैं, कि यह

هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ

नहीं है भरण भुला जादू (७) और अगर हमने उठा रखा उनसे अजाबको कुछ

أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْهَرُونَ ۖ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ

गिनतीकी मुदत तक, तो जरूर बर्केंगे कि कौन उसको रोकें है. भबरदार ! जिस दिन आ जायेगा उन तक, तो पलटे

مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

गा नहीं उनसे, और घेरा पडा गया उन पर जिसका ठहा करते थे (८)

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ ۖ إِنَّهُ

और अगर यथा दिया हमने ईन्सानको अपने करमसे रहमतको, फिर छीन लिया उसको उससे, तो बेशक वोह नाउम्मीद

لَيَكْفُرُ ۖ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ

नाशुका है (९) और अगर हमने मदा दे दिया ने'मतोंका बाद जहमतोंके जो उसको पछोंथी, तो

لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي ۖ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۖ إِلَّا الَّذِينَ

जरूर ही केह दे कि बराबियां मुजसे दूर हो गई. बेशक वोह बडा छतरा शैभीभाज है (१०) भरण जिन्होंने

صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

सब्र किया और काम किये अच्छे, वोह हैं कि उन्हींके लिये बर्छिश और बडा धवाब है (११)

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ

તો ભલા તુમ છોડોગે કુછ હિસ્સા ઉસ પૈગામકા જો વહી ક્રિયા જાતા હે તુમ્હારી તરફ, ઓર ભલા તંગ હોગા ઉસસે તુમ્હારા સીના, કિ

أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتْرٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۖ إِنَّمَا أَنْتَ

કેહને લગેંગે, કિ કયૂં નહીં નાઝિલ ક્રિયા જાતા ઉન પર ખજાના, યા આતા ઉનકે સાથ ફરિશ્તા. તુમ બસ

نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۚ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

ડર સુનાનેવાલે હો. ઓર અલ્લાહ હર ચાહે પર નિગરાં હે (૧૨) યા બહે, કિ “ગઢ લી હે વહીકો”. જવાબ દે દો “કિ

فَأَتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ ۖ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ

તો ઉસકે મિધલ દસ સૂરતેં ગઢી હૂઈ લે આઓ, ઓર બુલા લો જિનકી સકત રખતે હો

دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ فَإِلَّا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ

અલ્લાહકો છોડ કર, અગર સચ્ચે હો” (૧૩) પસ અગર ન જવાબ દેં તુમકો,

فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ

તો જાન લો કિ વોહ નાઝિલ ક્રિયા ગયા હે અલ્લાહકે ઈલ્મસે, ઓર યહ, કિ નહીં કોઈ પૂજનેકે કાબિલ સિવા ઉસકે, “તો કયા તુમ લોગ

مُسْلِمُونَ ۚ مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا لُؤْلُوفًا

તસ્લીમ કરતે હો ?” (૧૪) જો ચાહતા હો દુન્યાવી જિન્દગી ઓર ઉસકી આરાઈશકો, તો હમ પૂરા બદલ

لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

દેંગે ઉનકે આ’માલકા, ઓર ઉસમેં કમી ન કી જાએગી (૧૫) યહી હેં વોહ, કિ

لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ۚ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلٍ

નહીં જિનકે લિયે આબિરતમેં મગર આગ. ઓર મલિયા મેટ હો ગએ જો ઉન્હોંને દુન્યામેં ક્રિયા, ઓર નેસ્ત હો ગએ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ

જો આ’માલ થે (૧૬) કયા તો જો હો અપને પરવરદિગારકી તરફસે રૌશન દલીલ પર ઓર બયાન કરતા હો ઉસકો

شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُولَٰئِكَ

અલ્લાહકી તરફસે આયા હુવા ગવાહ, ઓર ઉસકે પહલેસે મૂસાકી કિતાબ પેશવા ઓર રહમત, વોહ લોગ

يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ ۖ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۚ

માનતે હેં ઉસ વહીકો. ઓર જો ઈન્કાર કરે ઉસકા સારે ગિરોહોંસે, તો આગ ઉસકે વા’દેકા મકામ હે.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

તો તુમ ન હો ઉસકી તરફસે કિસી શકમેં. બેશક વો હક હે તુમહારે રબકી તરફસે, લેકિન બોહતરે

النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

લોગ નહીં માનતે (૧૭) ઓર ઇસસે બડા અંધેર મયાનેવાલા કૌન હે, જો ઇફ્તિરા કરે અલ્લાહ પર

كَذِبًا ۖ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهُادُ هَٰؤُلَاءِ

ઝૂટ, વોહ લોગ પેશ કિયે જાઓંગે અપને પરવરદિગાર પર, ઓર બયાન દેંગે ગવાહ લોગ, કિ યહ હે

الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ آلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ

જિન્હોને ઝૂટ બાંધા થા અપને પરવરદિગાર પર. ખબરદાર ! અલ્લાહકી લા'નત હે ઇન અંધેર મયાનેવાલોં પર (૧૮) જો

يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

રોકે અલ્લાહકી રાહસે, ઓર ચાહેં ઉસમેં ટેઢાપન. ઓર વોહી આબિરતકે

هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٦﴾ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا

મુન્કિર હે (૧૮) ન યહ ઝમીનમેં આજિઝ કર દેનેવાલે હે, ઓર ન

كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءٍ يُضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۖ

ઉનકે અલ્લાહકે મુકાબલે પર બનાએ હૂએ કુછ હિમાયતી હે... દો ચન્દ અઝાબ દિયા જાએગા ઉન્હેં,

مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

કિ ન સુન સકતે થે, ઓર ન દેખતે થે (૨૦) વોહી હે કે

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٨﴾ لَّا جَرَمَ لَهُمْ

દિવાલિયા કર દિયા ખુદ અપના ઓર ગુમ હો ગયા જો ઇફ્તિરા કરતે થે (૨૧) નાચાર, વોહી

فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

આબિરતમેં ઘાટેમેં હે (૨૨) બેશક જો માન ગએ, ઓર નેક કામ કિયે,

وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٠﴾

ઓર ઝુક પડે અપને પરવરદિગારકી તરફ, વોહ હે જન્નતવાલે. વોહ ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે હે (૨૩)

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْنَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ ۖ وَالسَّيِّعِ ۖ هَلْ

દોનોં ફરીકકી મિઘાલ હે, જેસે અન્ધા બેહરા, ઓર આંખ કાનવાલા. કયા

يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٣ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

દોનોંકી મિથાલ બરાબર હે ? કયા તો તુમ નહીં સોચતે (૨૪) ઓર બેશક હમને ભેજા નૂહકો ઉનકી કૌમકી તરફ, કિ બેશક,

إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٢٤ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

મૈં તુમ્હારે લિયે ખુલા હુવા ડર સુનાનેવાલા હૂં (૨૫) યહ કિ ન પૂજો અલ્લાહકે સિવા. બેશક મૈં ડરતા હૂં દુખ

عَذَابِ يَوْمٍ إِلَيمٍ ٢٥ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا

દેનેવાલે દિનકે અઝાબકો તુમ પર (૨૬) તો બોલે ચૌધરી લોગ ઉસ કૌમકે જો કાફિર થે, “કિ હમ નહીં દેખતે

نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا

તુમકો મગર અપના જેસા બશર, ઓર હમ નહીં દેખતે કિ તુમ્હારી પૈરવીકી કિસીને, મગર વોહ જો હમમૈં કમીને

بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ

હૈં સરસરી રાયસે, ઓર હમ નહીં દેખતે તુમ્હારે લિયે હમ લોગોં પર કોઈ બડાઈ, બલ્કિ હમ ખયાલ કરતે હૈં

كَاذِبِينَ ٢٦ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي

તુમકો ઝૂટા” (૨૭) જવાબ દિયા ”કિ એ કૌમ ભલા બતાઓ કિ અગર મૈં અપને પરવરદિગારકી તરફસે રૌશન દલીલ પર હૂં

وَإِنِّي رَحِمَةٌ مِّنْ عِنْدِهِ فَعَبَّيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْكُرَ مَكْمُوهًا وَ

ઓર બખ્શ દી હો મુઝકો ઉસકી તરફસે રહમત, ફિર તુમ પર અન્ધાપન છા દિયા ગયા, તો કયા હમ ચિપકા દેં ઉસે તુમસે, હાલાંકિ

أَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ٢٧ وَيَقَوْمِ لَا سَأَلْكُمْ عَلَيْهِ مَا لَٰكُ إِنْ أَجْرِي

તુમ ઉસસે બેઝાર હો (૨૮) ઓર એ કૌમ નહીં માંગતા ઈસ પર તુમ્હારા માલ. નહીં હે મેરા અજ

إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا آتَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُّلْقُوا رَبَّهُمْ

મગર અલ્લાહ પર, ઓર મૈં ઉન્હેં હટાનેવાલા નહીં જો ઈમાન લા ચુકે. બેશક વોહ અપને પરવરદિગારસે મિલનેવાલે હૈં,

وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُونَ ٢٨ وَيَقَوْمِ مَنْ يَّضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ

લેકિન મૈં તુમ્હેં લોગોં, દેખતા હૂં કિ જહાલત કર રહે હો (૨૯) ઓર એ કૌમ ભલા કૌન બચનેમૈં મેરી મદદ કરેગા અલ્લાહસે

إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٩ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ

અગર મૈંને ઉનકો હટા દિયા. તો કયા સોચસે કામ હી નહીં લેતે ? (૩૦) ઓર નહીં કેહતા મૈં તુમ્હેં કિ મેરે હી પાસ અલ્લાહકે

اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ

ખઝાને હૈં, ઓર ન યહી કિ મૈં, આલિમુલ ગૈબ હૂં, ઓર ન યહી કહૂં, કિ મૈં ફરિશ્તા હૂં, ઓર ન મૈં ઉન્હેં કહૂં જિનકો

تَزِدْرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي

તુમ્હારી આંખે નાચીજ જાનતી હે, કિ કભી ન દેગા ઉનહેં અલ્લાહ બેહતરી કો. અલ્લાહ ખુબ જાનતા હે જો ઉન

أَنْفُسِهِمْ إِيَّائِي إِذَا الْبَسَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَنْبَغُ قَدْ جَدَلْنَا

કે દિલોંમેં હે. બેશક મેં એસા કરું, તો અંધેર મયાનેવાલોંસે હો જાતી” (૩૧) સબ બોલે “એ નૂહ, તુમ હમસે બહધે

فَاكْثَرَتْ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

તો બહોત બહધે, તો લે હી આઓ જિસસે હમકો ડરાતે હો અગર સચ્ચોસે હો” (૩૨)

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا

જવાબ દિયા “કિ ઉસકો તો અલ્લાહ હી લાએગા અગર ઉસને યાહા, ઓર તુમ ઉસકે લિયે રોક નહીં હો (૩૩) ઓર ન

يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ

કામ આએગી તુમ્હારે મેરી નસીહત અગર મેં યાહું કિ તુમ્હેં નસીહત કરું. અગર અલ્લાહ યહ યાહતા હે

أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَالْيَئِسُّوا رَبَّكُمْ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

કિતુમઅપનીગુમરાહીમેંપડેરહો, વોહતુમ્હારાપરવરદિગારહે. ઓરઉસીકીતરફલોટાએજાઓગે” (૩૪) કયા યહસબકેહતેહેં, કિગઢલિયાહેઉસકો,

قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَ

જવાબ દો “કિ અગર મેંને ઉસે ગઢ લિયા હે, તો મુજ પર મેરા જુર્મ હે, ઓર મેં દૂર હું જો તુમ જુર્મ કર રહે હો” (૩૫) ઓર

أَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ

વહીકી ગઈ નૂહકી તરફ “કિ બેશક હરગિજ ન માનેગે તુમ્હારી કોમસે મગર જો પહલે માન ચુકે, તો

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَ

તુમ કુછ ફિક ન કરો જો વોહ કરતે રહે (૩૬) ઓર કશતી બના ડાલો હમારી નિગરાનીમેં ઓર

وَحِينَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾ وَ

હમારે કાઈદેસે. ઓર કુછ ન કેહના મુજસે ઉનકે બારેમેં જો અંધેર મયા ચુકે, બિલાશુબહ વોહ ગર્ક કર દિયે ગએ” (૩૭) ઓર

يَصْنَعِ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ

વોહ કશતી બના રહે હેં... ઓર જબ જબ ગુઝરે ઉન પર ઉનકી કોમકે ચોધરી, તો હંસી ઉડાને લગે ઉનસે.

قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ

જવાબ દિયા “કિ અગર મસ્મરાપન કર રહેહો હમસે, તો બિલાશુબહ હમ ભી હંસેંગે તુમસે, જિસ તરહ તુમ ઠહેલગાતેહો” (૩૮) તો જહ

تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ ثَقِيمٌ ﴿٣٩﴾

મા'લુમ કર લોગે કિ કૌન હૈ, કિ આએ ઉસ તક અઝાબ, કિ ઉસકો રુસ્વા કર દે ઓર ઉતરે ઉસ પર વોહ અઝાબ જો કાઈમ રહ જાએ (૩૯)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ

યહાં તક કિ જબ આ ગયા હમારા ફરમાન, ઓર જોશ મારા તન્નૂરને, હમને હુકમ દિયા કિ લાદ લો ઉસમેં હર એક

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنٌ

કે જોડે, નરમાદા ઓર અપને અહલો અયાલકો, બ ઈસ્તિખા ઉનકે જિન પર બાત પહલે તૈ હો ચુકી, ઓર ઉનકો જો ઈમાન લા ચુકે.

وَمَا مِنْ مَعَةٍ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ هَجْرًا

ઓર નહીં ઈમાન લાએ ઉનકે સાથી મગર થોડે (૪૦) ઓર ઉન્હોને સબસે કહા, કિ “સવાર હો જાઓ ઉસમેં, નામસે અલ્લાહકે ઉસકા ચલના

وَمَرَسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ

હે ઓર ઠહરના હૈ, બેશક મેરા પરવરદિગાર યકીનન મઝ્દિરત ફરમાનેવાલા બખ્શનેવાલા હૈ” (૪૧) ઓર વોહ ચલ રહી ઉનકો લિયે એસી મોજમેં જેસે

كَالْحَبَالِ ۖ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبَيِّنُ أَمْرًا

પહાડ... ઓર પુકારા નૂહને અપને બેટેકો, જબકિ વોહ થા અલગ, “કિ એ બેટા સવાર હો જા

مَعَنَا وَلَا يَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي

હમારે સાથ ઓર ન રહ જા કાફિરોંકે સાથ” (૪૨) બોલા “કિ અભી અભી પનાહ લિયે લેતા હૂં કિસી પહાડકી, જો કિ મુજકો બચા લેગા

مِنَ الْمَاءِ ۖ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ ۚ وَ

પાનીસે.” જવાબ દિયા “કિ નહીં બચાનેવાલા આજ અલ્લાહકે કહર માનસે, મગર જિસ પર ઉસીને રહમ ફરમાયા,” ઓર

حَالٍ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا رَجُلُ اإِذْ

દરમિયાન આ ગઈ ઉન દોનોંકે મોજ, તો વોહ ડૂબનેવાલોંસે હો ચુકા થા (૪૩) ઓર ફરમાન સાદિર ક્રિયા ગયા, કિ “એ ઝમીન નિગલ

مَاءَكَ ۖ وَيَسْمَاءُ أَقْلَبِي وَغِيْضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ

જા અપને પાનીકો, ઓર એ આસ્માન થમ જા,” ઓર સુખા દિયા ગયા પાની, ઓર ખત્મ કર દિયા ગયા મુઆમલા, ઓર ઠહરી કશ્તી

عَلَى الْجُودِيِّ ۖ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ

જૂદી પહાડ પર, ઓર એ'લાન કર દિયા ગયા “કિ દૂર હોં અંધેર મચાનેવાલે લોગ” (૪૪) ઓર પુકારા નૂહને અપને પરવરદિગાર

فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ

કો, પસ અર્ઝ ક્રિયા “કિ એ મેરે પરવરદિગાર, મેરા બેટા તો મેરે અહલસે હુવા, ઓર તેરા વા'દા હક હૈ, ઓર તૂ સબસે

الْحَكِيمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَتُوحَّ إِلَهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ

صالحٍ ۚ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ

مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ

لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾

قِيلَ يَتُوحَّ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِّمَّنْ

مَعَكَ ۚ وَأُمَمٌ سَنُتَبِّعُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِثَاقُ الْعَذَابِ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ

مِنْ قَبْلِ هَذَا ۚ فَاصْبِرْ ۚ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْصَّادِقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَىٰ عَادِ

أَخَاهُمْ هُودٌ ۚ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي

إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا

رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ يَرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ

مِنْ لَبَنٍ ذَاتِ لَبَنٍ وَمِنْ زَبَدٍ أَرْمَلٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعْيٌ وَنَعْمٌ لِّآلِهَا

قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَكَّلُوا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا

કો મઝીદ કુવ્વત દેગા, ઓર ન પલ્ટો મુજરિમ હો કર” (૫૨) સબ બોલે “કિ ઐ હૂદ તુમ નહીં લાએ હમારે

بَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ

પાસ રૌશન દલીલ, ઓર હમ અપને બુતોંકો તુમ્હારે કેહનેસે છોડનેવાલે નહીં, ઓર ન હમ તુમકો

بُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ

માને (૫૩) હમ નહીં કેહતે, મગર યહ કિ બુરી ઝપટ મારી હે તુમકો હમારે કિસી મા’બૂદને.” જવાબ દિયા

إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِ

“કિ મેરા અલ્લાહ ગવાહ હે ઓર તુમ લોગ ભી ગવાહ રહો કિ મેં બેઝાર હૂં જિસકો તુમ લોગ શરીક બનાતે હો (૫૪) અલ્લાહકો છોડ કર,

فَكَيْدٌ وَنِي جَسِيْعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي

તો તુમ સબ મિલ કર મુઝ પર ચોટ કરો, ફિર કુછ ભી મોહલત ન દો (૫૫) મેં ને ભરોસા કર લિયા અલ્લાહ પર, મેરા પરવરદિગાર

وَرَبِّكُمْ مِمَّنْ دَابَّتْ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ

ઓર તુમ સબકા પાલનહાર. કોઈ ચલનેવાલા નહીં મગર વોહ પકડે હે ઉસકી ચોટી. બેશક મેરા પરવરદિગાર સીધી

مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَ

રાહ પર મિલતા હે (૫૬) પસ અગર તુમને બેરુખીકી, તો મેંને તો પહોંચા દિયા તુમકો જિસકે સાથ મેં ભેજા ગયા હૂં તુમ્હારી તરફ, ઓર

يَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى

તુમ્હારી જગહ લાએગા મેરા પરવરદિગાર તુમ્હારે સિવા દૂસરોંકો, ઓર તુમ ન બિગાડ સકોગે ઉસકા કુછ. બેશક મેરા પરવરદિગાર

كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

હર એકકા નિગેહબાન હે” (૫૭) ઓર જબ આ પહોંચા હમારા ફરમાને અઝાબ, તો બચા લિયા હમને હૂદકો ઓર જો ઈમાન લા ચુકે થે

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ

ઉનકે સાથ અપની રહમતસે, ઓર બચા લિયા હમને ઉન્હેં ગાઢે અઝાબસે (૫૮) યહ હેં આદ...

جَادُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ

જિન્હોને ઈન્કાર કર દિયા અપને પરવરદિગારકી આયતોંકા, ઓર ના ફરમાનીકી ઉસકે રસૂલોંકી, ઓર ચલે હર સરકશ હટધર્મ

عَنِيبٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ

કી ચાલ (૫૯) ઓર ઉનકે પીછે લગા દી ગઈ ઈસ દુન્યામેં લા’નત ઓર કયામતકે દિન. ખબરદાર !

عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۖ أَلَا بُعِدَ الْعَادُ قَوْمُ هُودٍ ۖ وَ إِلَىٰ شُودَ أَخَاهُمْ

आदने कुछ किया अपने परवरदिगारसे. हां हां दूर हो आद, कौमे बूढ़ (६०) और धमूदकी तरफ़ उनकी बिरादरीके

صَلَحًا ۖ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ

सावेहको... उन्होंने ता'लीमदी "कि ऐ मेरी कौम पूजो अल्लाहको, तुम्हारा कोई मा'बूढ़ नहीं उसके सिवा. उसीने

أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهٗ ثُمَّ تَوَلَّوْا

तुमको मिट्टीसे बनाया, और उसमें तुमको बसाया. तो उससे मज्फिरत याहो, फिर उसकी तरफ़

إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ۖ قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا

जुको, भेशक मेरा परवदिगार करीब है दुआ कबूल करनेवाला है" (६१) सब लोग बोले "कि ऐ सावेह तुम तो हममें उम्मीदगाह थे

قَبْلَ هَٰذَا أَتَيْنَاهُمَا أَن تَعْبُدَا مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا

उससे पहले, क्या तुम हमको रोकते हो, कि हम पूजें जिसको मा'बूढ़ माना किये हमारे बापदादे, और हम तो तरदुदमें हैं

تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۖ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

उससे ज़िधर तुम हमको बुलाते हो शकमें पड़े हूँ" (६२) जवाब दिया "कि ऐ कौम बताओ तो, कि मैं तो रौशन दलील पर हूँ

مِّن رَّبِّي وَآتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً ۖ فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ

अपने परवरदिगारकी तरफ़से, और आर्ह है मेरे पास उसकी तरफ़से रहमत, तो बयाने में कौन मदद करेगा मेरी अल्लाहसे,

عَصِيَّتُهُ ۖ فَمَا تَزِيدُ وَتَنِي غَيْرَ تَحْسِيرٍ ۖ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ

अगर कहीं मैंने नाकरमानीकी उसकी.. तो तुम कुछ न बढा सकोगे मुझमें बजुज अपने घाटेके (६३) और ऐ कौम यह अल्लाहकी उँटनी है तुम्हारे

لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَتَسَوَّهَ بِسَوَاءٍ

बिये निशानी, तो उसको छोटा रभो कि भाये अल्लाहकी जमीनमें, और उसको मत धूना बुराईसे,

فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۖ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَشْعَوْنَ فِي دَارِكُمْ

कि पकड़े तुमको नजदीक ही अजाब" (६४) तो उन लोगोंने कोयें काट दी उसकी, तो कछा सावेहने "कि रह लो अपने

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۖ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا مُجِيبًا

घरमें तीन दिन, यह वा'दा है, जूट न छोगा" (६५) पस जब आ गया हमारा कहर मानी हुकम, तो बया बिया हम

صَلَحًا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ۚ إِنَّ

ने सावेहको, और जो मान चुके थे उनके साथ अपनी तरफ़से रहमत करके, और उस दिनकी रुस्वाईसे. भेशक

رَبِّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۹۹ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

તુમહારા પરવરદિગાર કવી ગાલિબ હે (૬૬) ઔર ધરપકડા ઉનકો જો અંધેર મયા ચુકે થે એક સખત ચિંઘાડને, તો પડે

فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيَيْنَ ۝۱૦۰ كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الْآرَاتِ

રહ ગયો વોહ અપને ઘરોંમેં, સુકડે ઘુટનોં પર (૬૭) ગોયા ઉન ઘરોંમેં કભી રહે હી ન થે. યાદ રખો કિ

تُؤَدُّ أَكْفَرًا وَارِبَهُمُ الْآلَا بُعْدَ الشُّؤْدُودِ ۝۱૦૧ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا

ધમૂદને કુફ્ર ક્રિયા અપને પરવરદિગારસે, હાં હાં દૂર હોં ધમૂદ (૬૮) ઔર બેશક લાએ હમારે કઈ કાસિદ

إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا ۝۱૦૨ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ

ઈબ્રાહીમકે પાસ ખુશખબરી, પહલે કહા સલામ. જવાબ દિયા સલામ, ફિર કુછ ઠહરે નહીં, કિ લે આએ

بِعَجَلٍ حَنِيْدٍ ۝۱૦૩ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ

એક બછડા ભુના હુવા (૬૯) ફિર જબ દેખા ઉનકે હાથોંકો કિ નહીં પહોંચતા ઉસ તક, તો બેગાના જાના ઉનકો, ઔર દિલ હી દિલમેં

مِنْهُمْ خِيفَةً ۝۱૦૪ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ۝۱૦૫ وَأَمْرَأَتُ

ઉનકી તરફસે પડ ગયા ડર. સબને કહા કિ ડરિયે નહીં, હમ ભેજે ગએ હેં કોમે લૂતકી તરફ (૭૦) ઔર ઉનકી બીબી

قَائِمَةً فَضَحِكَتْ فَتَبَسَّرْنَهَا بِأَسْحَقٍ ۝۱૦૬ وَمِنْ وَرَاءِ اسْحَقٍ يَعْذُوبُ

ખડી હંસ પડી, તો ખુશખબરી દી હમને ઉનકો ઈસ્હાકકી, ઔર ઈસ્હાકકે બા'દ યા'ફૂબ (૭૧)

قَالَتْ يَوَيْلَ لِيَّ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۝۱૦૭ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ

વોહ બોલીં, “કિ હાએ મુસીબત, કયા મેં જનૂંગી, હાલાંકિ મેં બુઢી હૂં ઔર યહ મેરે શોહર બૂઢે હેં. બેશક યહ તો અનોખી

عَجِيبٌ ۝۱૦૮ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ الْوَهْدَ وَبَرَكَتُهُ

ચીઝ હેં” (૭૨) ઉન સબને કહા, કિ કયા તુમકો અચંબા હેં અલ્લાહકે હુકમસે ? અલ્લાહકી રહમત ઔર ઉસકી બરકતેં

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۝۱૦૯ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ

તુમ પર હેં એ ઈસ ઘરવાલો. બેશક વોહ અલ્લાહ ખુબિયોંવાલા અઝમતવાલા હેં (૭૩) પસ જબ દૂર હો ગયા ઈબ્રાહીમસે

الرُّوعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝۱૧૦ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ

ખોફ, ઔર આ ગઈ ઉન તક ખુશખબરી, તો હમસે સવાલ પર સવાલ કરને લગે, કોમે લૂતકે બારેમેં (૭૪) બેશક ઈબ્રાહીમ ઝરૂર

لَحْلِيمٌ أَوْ آهٌ مُنِيبٌ ۝۱૧૧ يَأْتِيهِمْ أَعْرَضُ عَنْ هَذَا ۝۱૧૨ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ

બુદબાર, આહો નાલા વાલે, અલ્લાહકી તરફ રુજૂઅ કરનેવાલે હેં (૭૫) એ ઈબ્રાહીમ ઈસ બાતસે દૂર હો. બેશક આ ગયા

أَمْرِيكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٥١﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا

તુમ્હારે પરવરદિગારકા હુકમ. ઔર બેશક ઈન પર અઝાબ આનેવાલા હે જો વાપસ ન હો (૭૬) ઔર જબ આ ગએ હમારે કાસિદ

لُوطًا سَيِّئٍ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

લૂતકે પાસ તો બુરા માના ઉન્હે, ઔર દિલ તંગ હૂએ ઉનસે બેહદ, ઔર કહા કિ આજકા દિન સખ્ત હે (૭૭)

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ

ઔર આઈ ઉનકે પાસ ઉનકી કૌમ ભાગદૌડ કરતી. ઔર વોહ પહલે હીસે બદકારિયાં કરતે થે.

السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ

લૂતને કહા કિ “એ કૌમ, યહ મેરી લડકિયાં હે, વોહ તુમ્હારે લિયે સાફસુથરી હે, તો અલ્લાહકો ડરો. ઔર

لَا تَخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي ۚ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۚ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَقَدْ

મુઝકો મેરે મેહમાનોંમેં રુસ્વા ન કરો. કયા તુમમેં કોઈ અચ્છી ચાલકા નહીં હે” (૭૮) સબ બોલે, કિ “તુમ જાન

عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۖ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۚ قَالَ

સુકે હો કિ હમારા તુમ્હારી બેટિયોંમેં કોઈ હક નહીં હે. ઔર બેશક તુમ જાનતે હો જિસકી ખ્વાહિશ હમ રખતે હે” (૭૯) લૂતને કહા

لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۚ ﴿٥٣﴾ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا

“કાશ કિ મેં તુમ્હારે મુકાબલેકી તાકત રખતા, યા કિસી મઝબૂત પાયેકી પનાહમેં હોતા” (૮૦) હમારે કાસિદ બોલે “કિ

رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ

એ લૂત, હમ તુમ્હારે પરવરદિગારકે કાસિદ હે, યહ નહીં પહોંચ સકતે તુમ તક, તો લે જાઓ અપને ઘરવાલોંકો શબા શબ,

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ۚ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ

ઔર ન પીઠ ફેરે તુમમેંસે કોઈ, મગર તુમ્હારી બીબી, ઉસકો વોહી પહોંચનેવાલા હે જો ઉન સબકો પહોંચા.

إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۚ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا

બેશક ઉનકે વા’દેકા વક્ત સુબહ હે, કયા સુબહ નઝદીક નહીં હે ? (૮૧) તો જબ આ ગયા હમારા કહરમાની ફરમાન,

جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ ۚ

તો કર દિયા હમને ઉસકો તહો બાલા, ઔર બરસાયા ઉન પર પથરિલે ટુકડે કંકરકે...

مَنْصُودٍ ۚ ﴿٥٥﴾ مَسْؤَمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۚ

લગાતાર (૮૨) નિશાન દિયે હૂએ તુમ્હારે પરવરદિગારકે યહાં. ઔર નહીં હે વોહ પથ્થર ઈન અંધેર મયાનેવાલોંસે કુછ દૂર (૮૩)

وَالِی مَدَیْنِ اَخَاهُمْ شُعَیْبًا ۖ قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ

اور مدین کی तरاف اُنکی بھراؤری کے شوعیب کو۔ اُنہوں نے پہچان دیا “کی اے کوم اہلواہ کو پوچھو، اُس کے

مَنْ اِلٰہٍ غَیْرَہٗ ۚ وَلَا تَنْقُصُوا الْبِکَیَالَ وَالْمِیْزَانَ ۚ اِنِّیْۤ اَرٰکُمْ

سیوا تومہارا کوئی ما'بوء نہی۔ اور مت کمی کرو ناپ اور تولہوں۔ میں دیکھتا ہوں کہ تم

بِخَیْرِ ۚ وَاِنِّیْۤ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ مُّحِیْطٌ ۝۸۷ وَیَقَوْمِ اَوْفُوا

دیکھ رہا ہوں کہ تمہارے ساتھ۔ اور تمہارے واسطے ہے تم پر دہرا ڈالنے والے دن کے عذاب کا (۷۸) اور اے کوم پورا رہو

الْبِکَیَالَ وَالْمِیْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْیَآءَہُمْ

ناپ اور تولہ کی ہنساؤ سے، اور نہ کمی دیا کرو لوگوں کی اُنکی چیزیں،

وَلَا تَعْتَوُوا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ ۝۸۸ بَقِیْتُ اللّٰہَ خَیْرًا لَّکُمْ ۚ اِنِّ

اور نہ دیکھو زمین میں فاسدین (۷۹) اہلواہ کی دین سے جو بچ رہا تومہارے لیے بہتر ہے، اگر

کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۚ وَمَا اَنَا عَلَیْکُمْ بِحَفِیْظٍ ۝۸۹ قَالُوْا یٰشُعَیْبُ

مانو... اور نہی ہوں میں تم پر پھرا دینے والا” (۷۹) سب بولے “اے شوعیب

اَصْلُوْتْکَ تَاْمُرْکَ اَنْ تَتْرَکَ مَا یَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا اَوْ اَنْ تَفْعَلَ

کیا تومہاری نمانا تم کو دھکم دھتی ہے کی ہم چوں دے جس کو ما'بوء بنائے یہ ہمارے باپ دادا، یا اُس کو کی ہم کیا کرے

فِیۤ اَمْوَالِنَا مَا نَشَآءُ ۚ اِنَّکَ لَآَنْتَ الْحَلِیْمُ الرَّشِیْدُ ۝۹۰ قَالَ یَقَوْمِ

اپنے مال میں جو چاہو۔ بھلا ہے تمہیں، بڑے مہال اندیشہ مہامہالدار ہو” (۸۰) جواب دیا کی

اَرَءَیْتُمْ اِنْ کُنْتُ عَلٰی بَیِّنَةٍ مِّنْ رَبِّیْ وَرَزَقْنِیْ مِنْہٗ رِزْقًا

”اے میری کوم ہوا تومہیں بتاؤ میرا کام، اگر میں ریشہ دہلیہ پر ہوں اپنے پرور دہگار کی تراف سے، اور اُس نے دی تمہیں اپنے کریم

حَسَنًا ۚ وَمَا اُرِیْدُ اَنْ اُخَافَکُمْ ۚ اِلٰی مَا اَنْتُمْ عَنْہُ ۚ اِنْ اُرِیْدُ

سے اچھی ریزی۔ اور میں نہی چاہتا ہوں کی ہوا ہواؤں سے ہوں اس تراف جس سے تم کو رکتا ہوں۔ میں نہی چاہتا

اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۚ وَمَا تَوْفِیْقِیْۤ اِلَّا بِاللّٰہِ عَلَیْہِ تَوَكَّلْتُ

مگر دوسری کی جو ہو سکے۔ اور نہی ہے میری توفیق مگر اہلواہ سے۔ اسی پر میں نے ہراسا کیا،

وَالِیْہِ اَنِیْبٌ ۝۹۱ وَیَقَوْمِ لَا یَجْرِمَکُمْ شِقَاقِیْۤ اَنْ یُّصِیْبَکُمْ

اور اسی کی تراف رنج کرتا ہوں (۸۱) اور اے میری کوم نہ ہمارے تم کو میری دوسمہی، کی مہیبت آ پڑے تم تک،

مَثَلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ

જિસ તરહ મુસીબત પડી કૌમે નૂહ, યા કૌમે હૂદ, યા કૌમે સાલેહ પર, ઔર કૌમે લૂત

لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ۝٩٩ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي

તુમસે દૂર નહીં હેં (૯૯) ઔર મુઆફી માંગો અપને પરવરદિગારસે, ફિર ઝુક પડો ઉસકી તરફ. બેશક

رَحِيْمٌ وَدُوْدٌ ۝١٠٠ قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا

મેરા પરવરદિગાર બખ્શનેવાલા પ્યાર ફરમાનેવાલા હેં” (૯૦) સબ બોલે “કિ એશુએબ હમ સમજતે હી નહીં બહોત સી તુમહારી કહી બાતોંકો, ઔર વાકેઆ

لَكَرْنَاكَ فِينَا ضَعِيْفًا ۝ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا

યહ હે, કિ હમ તુમકો અપનેમેં દેખ રહે હેં કમઝોર. ઔર અગર તુમહારા કબીલા ન હોતા, તો હમને તુમ પર પથરાવ કર દિયા હોતા. ઔર તુમહારે તોર પર

بِعَزِيْزٍ ۝١٠١ قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِيْ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذَ ثَنُوهُ

ઇઝ્ઝતવાલે નહીં હો” (૯૧) જવાબ દિયા કિ “એ મેરી કૌમ, કયા મેરા કબીલા ઝ્યાદા ઇઝ્ઝતદાર હેં તુમહારે તોર પર અલ્લાહસે, કિ તુમ લોગોને

وَرَأَءَكُمْ ظَهْرِيْ ۝ إِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُونَ فَحِيْطٌ ۝١٠٢ وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى

ઉસકો પીઠ પીછે ડાલ રખા હે. બેશક મેરા પરવરદિગાર તુમહારે સબ કિયેકો ઘેરે હે (૯૨) ઔર એ મેરી કૌમ તુમ અપની

مَكَانَتِكُمْ إِنِّيْ عَامِلٌ ۝ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مِّنْ يَّأْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ

જગહ અપના કામ કરો, ઔર મેં અપના કામ કરું. જલ્દ હી જાન લોગે કિ કિસ પર આતા હે અઝાબ જો ઉસકો રુસ્વા

وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۝ وَارْتَقِبُوا إِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ۝١٠٣ وَلَمَّا جَاءَ أَهْرَاقَا

કર દે, ઔર કોન ઝૂટા હે ઔર તુમ લોગ ઇન્તિઝાર કરો, ઔર લારેબ તુમહારે સાથ મેં ભી મુન્તઝિર હૂં” (૯૩) ઔર જબ આ ગયા હમારા

نَجِيْنًا شُعَيْبًا وَٱلَّذِيْنَ أٰمَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَٱخَذَتِ ٱلَّذِيْنَ

કહરમાની હુકમ, બચા લિયા હમને શુએબકો ઔર જો માન ચુકે થે ઉનકે સાથ, અપની રહમતસે. ઔર પકડ લિયા ઉનકો જો

ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِى دِيَارِهِمْ جُثَيْنٍ ۝١٠٤ كَانَتْ لَمْ

અંધેર મચા ચુકે થે ચિંઘાડને, તો હો ગએ અપને ઘરોંમેં ઘુટનોં પર ઝુકે પડે (૯૪) ગોયા રહે હી ન

يَعْنُوا فِيْهَا ۝ ٱلْأَبْعَدَ ٱلسَّيِّئِينَ كَمَا يَعَدُّ ٱلْهُودُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

થે ઉસમેં. ખબરદાર ! દૂર હોં મદયન, જેસે દૂર હૂએ ધમૂદ (૯૫) ઔર બતહકીક ભેજા હમને

مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝١٠٥ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَٲِهِ فَاتَّبَعُوْا

મૂસાકો અપની નિશાનિયોં ઔર રૌશન સનદકે સાથ (૯૬) ફિરઔન ઔર ઉસકે સરદારોંકી તરફ, તો સબને પૈરવીકી

أَمْرٍ فَرَعُونَ ۚ وَمَا أَمْرُ فَرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۙ ۙ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ

ફિરઓનકે હુકમકી, ઔર ફિરઓનકા દરબાર ઠીક ન થા (૮૭) આગે આગે હોગા અપની કોમકે કયામત

الْقِيَمَةِ فَأُورِدَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ۙ ۙ وَاتَّبِعُوا

કે દિન, ફિર ઝાંક દિયા ઉન સબકો આગમેં. ઔર બહોત બુરા ઉતરનેકા ઘાટ હે (૮૮) ઔર પીછે લગા દી

فِي هَذِهِ لَعْنَةٌ ۚ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ۙ ۙ ذَلِكَ

ગઈ ઉનકે ઇસ દુન્યામેં લા'નત, ઔર કયામતકે દિન, બુરી જગા હે જો દી ગઈ (૮૯) યહ હે

مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۙ ۙ وَ

આબાદિયોંકી ખબરેં જો હમ ઝાહિર કર રહે હેં તુમ પર. ઉનમેં બા'ઝ નિશાન રખનેવાલી હેં ઔર બા'ઝ કટી ખેતી હેં (૧૦૦) ઔર

مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمْ

હમને જુલ્મ નહીં કિયા ઉનકા, લેકિન ઉન્હોંને ખુદ અપના જુલ્મ કિયા. તો કામ ન આએ ઉનકે, ઉનકે સારે મા'બૂદ,

الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَكِنَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۙ

જિનકો પુકારતે થે અલ્લાહકો છોડ કર કુછ ભી, જબ આ ગયા તુમ્હારે પરવરદિગારકા હુકમે અઝાબ.

وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ۙ ۙ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخْذَ الْقُرَىٰ

ઔર ન બઢી ઉન્હેં ઉનકી હલાકતકે સિવા (૧૦૧) ઔર ઇસી તરહ હે તુમ્હારે પરવરદિગારકી પકડ, જબ પકડા

وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۙ ۙ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ

આબાદિયોંકો કિ વોહ અંધેરનગરી હેં. બેશક ઉસકી પકડ સખ્ત દુખવાલી હે (૧૦૨) બેશક ઇસમેં સબક હે ઉસે જો

خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْهُوْعٌ ۙ ۙ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ

ડર ગયા આખિરતકે અઝાબકો. યહ દિન હે જિસમેં સબ લોગ ઇકઠે કિયે ગએ, ઔર યહ દિન

يَوْمَ مَسْهُودٍ ۙ ۙ وَمَا تُؤْخِرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ۙ ۙ يَوْمَ يَأْتِ

હાઝિરીકા હે (૧૦૩) ઔર હમ નહીં મોહલત દેતે ઉસમેં, મગર ગિનતીકી મુદતકે લિયે (૧૦૪) વોહ જિસ દિન આએગા, તો

لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذَنبِهِ ۚ فِسْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۙ ۙ فَأَمَّا الَّذِينَ

કોઈ બોલ ન સકેગા, મગર ઉસકે હુકમસે, તો ઉનમેં કુછ બદબખ્ત ઔર કુછ નેકબખ્ત હેં (૧૦૫) તો જિન્હોંને બદબખ્તીકી,

شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۙ ۙ خَلِدِينَ فِيهَا مَا

વોહ આગમેં પડે, ઉનકા ઉસમેં ગધેકી આવાઝકા ચઢાવ ઉતાર હે (૧૦૬) હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં,

دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ

જબ તક હેં સારે આસ્માન ઓર ઝમીન, મગર જિસ કદર ચાહા તુમ્હારે પરવરદિગારને. બેશક તુમ્હારા પાલનહાર કર

لَمَّا يُرِيدُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ خُلْدِيْنَ فِيْهَا

ગુઝરતા હેં જો ચાહે (૧૦૭) ઓર જો નેક બાપ્ત કિયે ગએ વોહ જન્નતમેં હેં, ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે,

مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ عَطَاءٌ غَيْرُ

જબ તક કિ સારે આસ્માન ઓર ઝમીન હેં, મગર જિતના ચાહા તુમ્હારે પરવરદિગારને. અતા હેં

فَجْدٌ وَذِي ۝ فَلَا تَكُ فِي مَرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْْبُدُونَ

અનમિટ (૧૦૮) પસ તુમ કિસી ધોકેમેં ન આઓ ઉસસે જિસકો યહ લોગ મા'બૂદ માને. યહ સબ મા'બૂદ નહીં બનાતે

إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَنُوفِّهُمُ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ

મગર જિસ તરહ મા'બૂદ બનાતે રહે ઉનકે બાપદાદા પહલેસે, ઓર બેશક હમ ઝરૂર ઉન્હે પૂરી તરહ ઉનકી કિસ્મતકા

ع

مَنْقُوصٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا

હિસ્સા દેંગે બેઘટાએ (૧૦૯) ઓર બેશક દિયા હમને મૂસાકો કિતાબ, ફિર ઉસમેં ઝગડા નિકાલા ગયા, ઓર અગર ન

كَلِمَةٍ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ

હોતી એક બાત પહલેસે તુમ્હારે પરવદિગારકી તરફસે, તો ઝરૂર ઉનકા ફેસલા કર દિયા જાતા. ઓર દર હકીકત વોહ લોગ તરદુદમેં પડે શક

مُرِيبٍ ۝ وَإِن كُلًّا لَّيُوفِّيهِمْ رَبُّكَ ۚ أَعْمَالُهُمْ إِنَّا بِمَا يْعْمَلُونَ

કરનેવાલે હેં (૧૧૦) ઓર વાકઈમેં સારે કે સારે, દેતે વકત ઝરૂર પૂરી જગા દેગા ઉન્હે તુમ્હારા પરવરદિગાર ઉનકે આ'માલકા. બેશક ઉસે ઉન

خَيْرٌ ۝ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمِن تَابٍ مَّعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ

સબકે કરતૂતકી ખબર હેં (૧૧૧) તો મઝબૂત જમ જાઓ જૈસાકિ તુમ્હે હુકમ દિયા ગયા હેં, ઓર જિન્હોને તોબા કર લી તુમ્હારે સાથ, ઓર તુમ લોગ સરકશી ન

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ

કરો, બેશક વોહ જો કરો દેખનેવાલા હેં (૧૧૨) ઓર ન ઝુકો ઉનકી તરફ, જો અંધેર મચા ચુકે, કિ ઘૂલે તુમકો

النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۝

આગ. ઓર નહીં હેં તુમ્હારે કામકે યહ, અલ્લાહસે અલગ બનાએ હૂએ હિમાયતી, ફિર તુમ્હારી મદદ ન કી જાએગી. (૧૧૩)

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ ۚ إِنَّ الْحَسَنَاتِ

ઓર પાબન્દી કરો નમાઝકી, દિનકે દોનોં સિરોં પર ઓર કુછ રાત આને પર. બેશક નેકિયાં

وَالْأَرْضِ وَالْيَهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ

और जमीनका गैब, और उसीकी तरफ लौटाओ जाओगे सारे काम, तो उसको पूजो और उस पर भरोसा रमो.

عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

और नहीं है तुम्हारा परवरदिगार गाफिल तुम्हारे कामोंसे (१२३)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

सूरअे यूसुफ़ मक़िय्या

नामसे अल्लाहके बड़ा महरबान भर्षानेवाला

आयात १११ रुकूअ १२

الَّتِي تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ① إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

अलिफ़-लाम-र... यह आयतें हैं रेशन किताबकी... (१) बेशक हमने नाज़िल करमाया उसको अरबी कुरआन,

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ② مَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا

कि तुम अकलसे कामलो (२) हम सुनाते हैं तुम्हें बड़ा अच्छा वाक़ेआ, जो कि

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ③ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْغَافِلِينَ

वही भेजा हमने तुम्हारी तरफ़ यह कुरआन. गो तुम पहले बेभबर थे (३)

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا

जब कि कड़ा यूसुफ़ने अपने बापको “कि बाबाजान, मैं ने वाक़ेअमें ज्वाब देभा, ग्यारह सितारे और

الشَّمْسِ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَجْدِينَ ④ قَالَ يُبْنَىٰ لَكَ تَقْصُصُ

सूरज व चांदको, सबको देभा कि मेरा सजदा कर रहे हैं” (४) जवाब दिया “कि ओ बेटा, मत आडिर करना

رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ⑤ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ

अपने ज्वाबको अपने भाँयों पर, कि तुम्हें कोई धोका दे दें. क्यूंकि बिलाशुभल शैतान इन्सानके लिये

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ⑥ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ

भुला दुश्मन है (५) और इसी तरफ़ बुनेगा तुमको तुम्हारा परवरदिगार, और सिभाओगा तुमको सारी बातोंके

الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا

अन्जाम कर बतानेकी, और पूरी करमा देगा अपनी ने’मतको तुम पर, और या’क़ुबकी अल्लो अयाल पर, जिस तरफ़ पूरा करमाया था

عَلَىٰ آبَائِكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ

उद्दो तुम्हारे बापदादा दोनों पर पहलेसे ही, इब्राहीम व इसाक पर. बेशक तुम्हारा परवरदिगार दाना

حَكِيمٌ ۙ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلْسَائِلِينَ ۚ إِذْ

હિકમતવાલા હૈ” (૬) બિલાશુબહ યૂસુફ ઓર ઉનકે ભાઈયોમં કઈ નિશાનિયાં હૈ પૂછનેવાલોંકે લિયે (૭) જબ

قَالُوا يَٰيُوسُفُ وَآخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عَصَبَةٌ ۚ إِن

કિ સબને કહા “કિ યૂસુફ ઓર ઉનકા ભાઈ જ્યાદા પ્યારે હૈ હમારે બાપકો, હાલાંકિ હમ એક જમાઅત હૈ. બેશક

أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا

હમારે બાપ સાફ સાફ મહબ્બતકી મસ્તીમં હૈ (૮) માર ડાલો યૂસુફકો, યા ઉન્હે ફેંક આઓ કિસી જગહ, કિ તુમહારે

يَجْعَلْ لَكُمْ وَجْهَهُ آيَاتِكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۚ

બાપકા રુખ તુમહારે લિયે રહ જાએ, ઓર ઉસકે બા’દ હો જાઓ નેક” (૯)

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهٖ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ

ઉનમંસે એક કેહનેવાલેને કહા, “કિ યસુફકો માર ન ડાલો ઓર ઉન્હે ડાલ દો ફૂંએકી અંધેરિયોં

يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ ۖ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۚ قَالُوا يَٰأَبَانَا مَا

મં, લે લેગા ઉનકો કોઈ રાહ ચલતા, અગર તુમકો યહ કરના હૈ” (૧૦) સબને મિલ કર અર્ઝ કિયા ‘કિ એ

لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ۚ أَرْسَلَهُ مَعَنَا

હમારે બાપ, આપકો ક્યા હૈ કિ આપ અમીન નહીં બનાતે હમકો યસુફ પર, હાલાંકિ હમ ઉનકે બેરખવાહ હૈ (૧૧) ભેજ દીજિયે ઉન્હે હમારે

غَدًا أَيْرَتَع وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفَظُونَ ۚ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي

સાથ કલ, કિ વોહ ખાએ ખેલે, ઓર હમ સબ ઉનકી નિગરાની કરનેવાલે હૈ” (૧૨) જવાબ દિયા “કિ મુઝે ઈસકા રંજ હૈ

أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَآخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ۚ

કિ તુમ ઉન્હે લે જાઓ, ઓર મુઝે ખતરા હૈ કિ ભેડિયા ઉનકો ખા જાએ, ઓર તુમ બેખબર રહો” (૧૩)

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۖ إِنَّا إِذْ الْخٰسِرُونَ ۚ فَلَمَّا

સબને અર્ઝ કિયા, કિ “અગર ભેડિયાને ઉન્હે ખા લિયા ઓર હમ એક જમાઅતકી જમાઅત હૈ, તો ફિર હમ નાકારા હૂએ” (૧૪) ફિર જબ

ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ

સબ લે ગએ ઉનકો, ઓર સબકી રાય હૂઈ કિ ડાલ દે ઉનકો ફૂંએકી તારીકિયોંમં, ઓર વહી ભેજી હમને ઉન

لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ وَجَاءَ وَآبَاؤُهُ

કી તરફ, “કિ ઝરૂર તુમ ઉન્હે બતા દોગે ઉનકે ઈસ કિયેકો, ઓર વોહ ન પહચાનતે હોંગે” (૧૫) ઓર સબ આએ અપને બાપકે પાસ,

عِشَاءً يَبْكُونَ ۝ قَالُوا يَا بَانَا إِيَّاكَ ذَهَبْنَا سَتَبْقَى وَتَرْكُنَا يُوسُفُ

રાત હોને પર રોતે હૂએ (૧૬) સબને કહા “કિ એ હમારે બાપ, હમ દોડને ચલે ગએ और यूसुफ़को अपने

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَآكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا

સામાનકે પાસ રખ છોડા, તો ઉનકો ભેડિયા ખા ગયા. और आप हमारी मानते नहीं, गो हम

صَادِقِينَ ۝ وَجَاءَ وَعَلَى قَيْصٍ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ

સચ્ચે હો” (૧૭) और लगा लाओ उनके कुरते पर जूटा भून. जवाब दिया, “कि बलिक बना ली

لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا

તુમ્હારે લિયે તુમ્હારી તબીઅતોને એક બાત. તો સબ્ર અચ્છા. और अल्लाहकी मदद मांगी गई है उस पर जो

تَصِفُونَ ۝ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ ۝

તુમ બતાતે હો” (૧૮) और आ गया એક काढ़िला, तो भेजा अपने पानी भरनेवालेको, तो उसने अपना डोल डाला.

قَالَ يُبَشِّرِي هَذَا عِلْمٌ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا

બોલા વાહવા, યહ લડકા. और सबने उनको छुपा लिया माले तिजारत बना कर. और अल्लाह दाना है जो

يَعْمَلُونَ ۝ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۝ وَكَانُوا

વોહ કરે (૧૯) और भाईयोंने उन्हें बेय डाला, ખોટે દામસે ચન્દ રૂપૈ. और उनसे

فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ

બે રગબત થે (૨૦) और कहा जिसने उनको ખરીदा, मिस्रीने

لَا مِرَاتِهِ أَكْرَهِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۝

અપની બીબીસે, “કિ ઈનકો ખુબ ઠિકાનેસે રખો, હો સકતા હૈ કિ હમારે કામ આવે, યા હમ ઉસકો ફરજન્દ બના લે.” और

كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ

ઈસ તરહસે મઝબૂત ઠિકાના દિયા હમને યૂસુફ़को उस सरज़मीनमें. और ताकि सिखा दें हम उनको बातों

الْأَحَادِيثِ ۝ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

કે નતીજે બતા દેનેકો, और अल्लाह गालिब है अपने काममें. लेकिन ओहतेरे लोग

يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۝ وَكَذَلِكَ

નાદાન હે (૨૧) और जब वोह पड़ोये अपनी पूरी ताकतको. तो दिया हमने उनको हुक़म और इल्म. और ठसी तरह

وَعَلَقْتَ الْإِبْرَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۖ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ

رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ

يَا وَهْمَ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّيَ كَذَلِكَ لِنَصْرَفَ عَنْهُ السُّوءَ

وَالْفَحْشَاءُ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٣٣﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ

وَقَدَّتْ قَيْصَمٌ مِنْ دُرٍّ وَافِيَا سَيِّدَهَا لَكَ الْبَابُ ط قَالَتْ

مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ هِيَ رَأَوْتُنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنَّ

كَانَ قَمِيصُهُ قُدًّا مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٣٦﴾

وَإِنْ كَانَ قِصَصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرِ كَذِبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ^(٧٤)

فَلَمَّا رَأَيْتُمُوهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ

كَيْدًا كُنَّ عَظِيمًا ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَٰذَا إِنَّهُ وَاسْتَغْفِرُ

منزل ۳

لَذُنُوبِكَ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۱۹﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدْيَنَةِ

ગુનાહકી મઝિરત માંગ. પાબિત હે કિ તૂ ખતાકારોસે હે (૨૯) ઓર કેહને લગી ઓરતેં શહર ભરમેં,

أَمْرَأَتِ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا

કિ “અઝીઝકી બીબી લુભાતી હે જો ઉનકો ઉસકી ખુદારીસે. ઉસીકી મહબ્બત ઉસ પર છા ગઈ હે. હમારી

لَهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۲۰﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ

રાયમેં વોહ બિલાશુબહ ખુલી સરમસ્તીમેં હે” (૩૦) પસ જબ ઉસને સુના ઓરતોંકે પ્રોપેગન્ડાકો, તો ઉનકો

إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا ۖ وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ

બુલાવા ભેજા, ઓર તકિયે ઉનકે લિયે લગાએ. ઓર દે દિયા હર એકકો ઉનમેંસે એક ઘુરી.

سِكِّينًا ۖ قَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيَّهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ ۖ وَقَطَّعْنَ

ઓર આવાઝ દી કિ નિકલ આઓ ઈન ઓરતોંમેં, અબ જો ઓરતોંને ઉનકો દેખા, તો ઉનકી બડાઈ કરને લગી, ઓર કાટ ડાલે

أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ

અપને હાથ, ઓર બોલ પડી કિ “હાશા લિલ્લાહ ! યહ બશર નહીં હે.” “યહ નહીં હે મગર કોઈ બુઝુર્ગ

كَرِيمٌ ﴿۲۱﴾ قَالَتْ فَذِلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ

ફરિશ્તા” (૩૧) તબ કહા, કિ “યહી હે જિસકે બારેમેં તુમ લોગ મેરી મલામત કરતી રહી. ઓર બેશક મેંને હી

عَنْ نَفْسِهِ ۖ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُصْجَبَنَّ

ઉસકો લુભાના યાહા ઉસકી ખુદારીસે, ફિર ભી વોહ મા’સૂમહી રહા. ઓર અગર ઉસને વોહ ન કિયા, જિસકા મેં હુકમ દેતી હૂં તો ઝરૂર જેલ જાએગા,

وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿۲۲﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا

ઓર યકીનન હોગા આબરૂ બાપ્તોંસે” (૩૨) દુઆકી “ઐ મેરે પરવરદિગાર જેલ મુઝકો ઝ્યાદા પસન્દ હે ઈસ હરકતસે,

يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ۖ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ ۖ وَ

જિધર મુઝકો સબ બુલાતી હે. ઓર અગર તૂ ન ટાલે મુઝસે ઉનકે દાંવકો, તો મેં ઝુક પૂઠૂં ઉનકી તરફ, ઓર

أَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۲۳﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ ۖ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۖ

નાદાનોંસે હો જાઈ” (૩૩) તો કબૂલ ફરમા લિયા ઉન્હેં ઉનકે પરવરદિગારને, યુનાન્હે હટા દિયા ઉનસે ઈન ઓરતોંકે દાંવકો.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۲۴﴾ ثُمَّ بَدَأَ إِلَهُم مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ

બેશક વોહ સુનનેવાલા દાના હે. (૩૪) ફિર ઉન્હેં યહી સુઝાઈ પડા, બા’દ ઈસકે કિ દેખ ચુકે સારી નિશાનિયાં,

لَيْسَ جُنْدٌ حَتَّىٰ حِينٍ ۖ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ ۖ قَالَ

કિ ઉન્હે કેદખાનેમેં ડાલ દેં કુછ મુદત તક (૩૫) ઓર દાખિલ હૂએ ઉનકે સાથ કેદખાનેમેં દો જવાન, ઉનમેંસે એક

أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَبِيٍّ عَصِرُ خَمْرًا ۖ قَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَبِيٍّ أَحْمَلُ

ને દરયાફત કિયા, “કિ મેંને ખ્વાબ દેખા કિ શરાબ નિચોડ રહા હૂં.” ઓર દૂસરેને સવાલ કિયા, “કિ મેં દેખતા હૂં કિ અપને સર

فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۚ إِنَّا نَرَاكَ

પર રોટી ઉઠાએ હૂં ઓર પરિન્દ ઉસમેંસે ખા રહે હેં.” “હમ લોગોંકો ઇસકી તા’બીર બતા દીજિયે. હમારી રાયમેં વાકેઈ

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۖ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُونَ إِلَّا تَنبَأُكُمَا

આપ નેકોંસે હેં” (૩૬) જવાબ દિયા “કિ ન આએગા તુમ દોનોંકે પાસ વોહ ખાના જો તુમકો દિયા જાતા હે, મગર બતા ચુકા હુંગા

بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۖ ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۖ إِنِّي تَرَكْتُ

મેં તુમકો તા’બીર, ઉસકે આનેસે પહલે. યહ યું, કિ સિખા દિયા મુઝકો મેરે પરવરદિગારને. બેશક મેંને

مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۖ وَاتَّبَعْتُ

છોડ દિયા ઉસ કોમકે ધર્મકો, જો ન માનેં અલ્લાહકો, ઓર વોહ આખિરતકે મુન્કિર હેં (૩૭) ઓર મેંને

مِلَّةَ آبَائِي ۖ إِنَّهُمْ يَهْتَمُّونَ إِيَّاسِي ۖ وَيَعْقُوبُ ۖ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ

પૈરવીકી અપને બાપદાદોં, ઇબ્રાહીમ વ ઇસ્હાક વ યા’કૂબકે દીનકી. હમેં હક નહીં કિ શરીક બનાએ

بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذَلِكُمْ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ

અલ્લાહકા કિસી ચીઝકો. યહ અલ્લાહકે ફઝલસે હે હમ પર ઓર લોગોં પર,

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۖ يَصَاحِبِي السِّجْنَ ۖ أَرَأَيْتَ

લેકિન બોહતરે લોગ નાશુકે હેં (૩૮) એ દોનોં કેદિયો ! કયા બહોતસે

مُتَّفِقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهِ ۚ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۖ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ

જુદાગાના રબ અચ્છે હેં, યા એક અલ્લાહ કહરવાલા ? (૩૯) જિસકો તુમ લોગ મા’બૂદ બનાતે હો

دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَبَّيْتُمُوهُمَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ ۖ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا

અલ્લાહસે અલગ, કુછ નહીં હે મગર ફર્જી નામ, જો રબ ડાલા હે તુમને ઓર તુમ્હારે બાપદાદોંને, નહીં નાઝિલ

مِنْ سُلْطَانٍ ۖ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ أَمَرَ أَلا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَلِكُمْ

ફરમાયા અલ્લાહને ઉનકી કોઈ સનદ. નહીં હે હુકમ, મગર અલ્લાહકા. ઉસને હુકમ દિયા કિ ન પૂજો મગર ઉસીકો. યહી હે

الدِّينَ الْقِيَمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصَاحِبِ السَّجْنَ

सीधा तरीका. लेकिन बोहतरे लोग नादानी करते हैं (४०) ऐ कैदखानाके साथियो !

أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ

रहा तुममेंका अेक, तो वोड शराबका साकी छोगा अपने मुरब्बीका. और रहा दूसरा, तो फांसी दिया जायेगा. फिर

الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ فَضَى الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٤١﴾ وَقَالَ

परिन्द उसकी ओपडीको नोरेंगे. बात तैशुदा है, जिसको तुम दोनों पूछते हो” (४१) और ताकीदकी

لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّ نَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ ۖ فَانْسَأُ الشَّيْطَانُ

उसे, जिसके मुतअख्लिक भयाल किया, कि वोड छूटनेवाला है, “कि मेरा जिक अपने मुरब्बीके पास करना.” उसको शैतानने बुला

ع ۱۵

ذَكَرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي

दिया, कि अपने मुरब्बीके पास जिक करे. युनान्ये रड गये यूसुफ कैदखानेमें कछ साल (४२) और सवाल किया बादशाहने, कि “में

أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ ۖ وَسَبْعُ سُتَبِلَاتٍ

ज्वाबमें देभता हूं, सात गाअें मोटी, जिन्हें भा रही हैं सात दुबली, और सात डरे

خَضِرٌ ۖ وَأَخْرَيْسَتْ ۚ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونًا فِي رَّيَاسٍ ۖ إِن كُنْتُمْ

भोशे और दूसरे सूभे. ऐ सरदारो ! भोवो मेरे ज्वाबके बारेमें, अगर तुम

لِلرَّيَّاءِ تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۖ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ

ज्वाबकी ता’बीर जानते हो” (४३) सबने कहा “कि ज्वाब भयाल है. और हम परेशान

الْأَحْلَامِ بِعَلِيَيْنَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُ مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ

ज्वाबीकी ता’बीर नहीं जानते” (४४) और बोव पडा वोड, जो उन दोनों कैदियोंसे भया था और याद आ गया था अेक मुदत

أَنَا أَنْبَأُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ ۖ فَأَرْسَلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا

के भा’द, “कि मैं बताऊंगा उसकी ता’बीर, मुझको कैदखानामें भेज दो” (४५) यूसुफ, ऐ दोस्त, हमें ता’बीर बता दो

فِي سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ ۖ وَسَبْعُ سُتَبِلَاتٍ

उसकी, कि सात मोटी गाअें उनको सात दुबली भा रही हैं, और सात डरे भोशे

خَضِرٌ ۖ وَأَخْرَيْسَتْ ۚ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

और दूसरे सूभे. कि मैं लोगोंमें जाऊँ, तो वोड भी जान जाओ” (४६)

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا ۖ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي

જવાબ દિયા “કિ ખેતી કરોગે સાત સાલ બરાબર. તો જો ભી કાટા ઉસકો છોડ દો ઉસકી

سُبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ

બાલીમ્, મગર થોડાસા જો ખાઓ (૪૭) ફિર આએગા ઉસકે બા’દ સાત

شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُخْصِنُونَ ﴿٤٥﴾

સપ્ત સાલ, જો ખા જાએંગે જો પહલે રખ લિયા થા તુમને, મગર થોડાસા જો તુમ બચા લો (૪૮)

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ

ફિર આએગા ઇસકે બા’દ, એસા સાલ જિસમ્ આમ બારિશકી જાએગી ઓર ઇસમ્

يَعَصِرُونَ ﴿٤٦﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ انْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ

સબ રસ નિયોરેંગે” (૪૯) ઓર કહા બાદશાહને “કિ લે આઓ ઇન યૂસુફકો મેરે પાસ,” યુનાન્યે જબ આયા ઉનકે પાસ કાસિદ,

قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالُ النُّسُوءِ الَّتِي قَطَعْتَ

તો કહા “કિ લોટ જાઓ અપને માલિકકી તરફ, ફિર ઉનસે પૂછો કિ ક્યા હાલ હે ઉન ઓરતોંકા, જિન્હોંને કાટ ડાલા થા

أَيْدِيهِنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بَكِيدٌ هَنَّ عَلَيْهِ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكَ ۖ

અપને હાથોંકો. બેશક મેરા પરવરદિગાર ઉનકે ફરેબકા દાના હે” (૫૦) દરયાફત કિયા પાદશાહને કિ એ ઓરતો !

إِذْ رَاوَدْتَنِي يَوْسُفُ عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا

“તુમહારા ક્યા વાકેઆ હે જબ તુમને યૂસુફકો રિઝાયા થા ઉનકી ખુદારીસે”, સબકો કેહના પડા “કિ હાશા લિલ્લાહ ! હમ્

عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْكُنْ حَصْحَصَ

ઉન પર કિસી જુર્મકા ઇલ્મ નહી”. તો ઇકરાર કર લિયા અઝીઝકી બીબીને, “કિ અબ હક

الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

ઝાહિર હો ગયા. મેંને હી ઉસકો લુભાયા થા ઉસકી ખુદારીસે, ઓર બેશક વોહ સચ્ચે હે” (૫૧)

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا

યહ ઇસ લિયે, “તાકિ વોહ જાન લે કિ મેંને કોઈ ખયાનત નહીંકી પીઠ પીછે. ઓર અલ્લાહ રાહ

يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

નહી દેતા, ખાઈનોંકે ફરેબકો” (૫૨)